

[Ebbe Lundgaard]

så benytter sig af den gode danske tradition at lovgive eller præcisere bestemmelserne efterfølgende, når alle er kommet til vejs ende. Det kan derfor undre, at Fremskridtspartiet, Det Konservative Folkeparti og SF åbenbart synes, det er vigtigt med en central bestemmelse, en lovgivning, på dette tidspunkt.

Det er vigtigt, at vi får færdigforhandlet det her med kommunernes organisationer, når man er kommet til vejs ende i de forskellige udvalg, der har arbejdet med ændringer og præciseringer af kommunernes forhold. Det er rigtigt, som indenrigsministeren sagde, at en sådan lovgivning egentlig bør omfattes af og i hvert fald anfægter den kommunale styrelseslov, og når der nu er et udvalgsarbejde i gang om fornyelse og effektivisering af kommunernes arbejde, må det vel være rimeligt at bringe det til vejs ende, inden en lovgivning eventuelt overvejes.

Jeg vil stærkt advare imod, at der lovgives på dette område; det hører efter vores opfattelse hjemme i styrelsesloven. Det er vigtigt, at de enkelte kommunalbestyrelser har et spillerum på dette område til at være kreative, til at prøve ting af, og at de ikke bindes til en bestemt økonomisk praksis af denne bestemmelse, og det mener jeg der er fare for, sådan som Fremskridtspartiets beslutningsforslag er formulert.

Der er en indirekte begrundelse i bemærkningerne til Fremskridtspartiets forslag, som undrer mig lidt, nemlig den, at det forhold, at kommunerne nu hovedsagelig får deres indtægter gennem vækst i personskatterne, og at bloktilskuddet og refusionsordningerne fylder mindre, skulle gøre det endnu mere nødvendigt med en kritisk revision. Det mener jeg ikke er noget argument; det er vel alt sammen skatteyderpenge, hvor vi skal forholde os kritisk til, hvordan de bliver brugt. I øvrigt mener jeg, det er vigtigt at fastholde den enkelte kommunalbestyrelses ret til at disponere over midlerne, sådan som der også fra Venstres side blev givet udtryk for her på talerstolen.

Med de ord vil jeg sige, at Det Radikale Venstre ikke kan anbefale Fremskridtspartiets beslutningsforslag på dette område.

Poul Nødgaard (FP):

Det er helt mærkeligt at stå her og skulle sige tak for en meget positiv modtagelse af dette

forslag til i hvert fald tre partier. Vi har ikke stillet dette forslag for på nogen som helst måde at genere landets kommuner; tværtimod skulle det være en håndsrækning til dem, således at kommunernes og amtskommunernes skatteydere får sikkerhed for, at de penge, de betaler i skatter, bliver anvendt på en god og hensigtsmæssig måde.

Jeg vil godt sige nogle enkelte ord til indenrigsministeren i anledning af de bemærkninger, som indenrigsministeren gjorde til Fremskridtspartiets forslag.

Jeg hæftede mig ved, at indenrigsministeren sagde noget om, at ifølge den udmærkede beretning, vi har fået, går fem ud af seks statsrevisorer faktisk ind for de tanker, der står heri. Blandt de fem statsrevisorer går jeg også ud fra at indenrigsministerens egen partifælle fru Ritt Bjerregaard er at finde. De går i realiteten ind for, at en såkaldt forvaltningsrevision indføres i kommunerne.

At 160 kommuner har besluttet sig, er nok en sandhed med modifikationer. Der er 160 kommuner, der ser på mulighederne for at indføre en forvaltningsrevision, men derfra og til at beslutte sig for at gå ind for en forvaltningsrevision er der et stykke vej. Hvis vi i min egen kommune – hvor jeg selv sidder i kommunens økonomiudvalg, som behandler disse ting – er blandt de 160, er vi i hvert fald endnu langt fra at have besluttet os til en forvaltningsrevision. Jeg håber selvfølgelig, det kommer.

Jeg forstod af bemærkningerne fra den socialdemokratiske ordfører, at dette kunne komme til at koste kommunerne penge. Det tror jeg bestemt ikke det vil, for det er vores tanke, at den mere eller mindre tilfældige bilagsrevision, der finder sted i kommunerne i øjeblikket, selvfølgelig skal nedprioriteres, og at de kommunale revisorer i meget højere grad skal foretage denne forvaltningsrevision og så gøre betydelig mindre ud af nogle af de ting, de foretager i øjeblikket på det revisionsmæssige område.

Med hensyn til frivillighed kan vi da være 100 pct. enige i, at frivillighed er den bedste vej, men hvis man ser på, hvad Folketinget vedtager af lovgivning af forskellig art, fremgår det jo, at vi ustandselig lægger rammer for forskellige ting. Ikke alene vedrørende kommuner og amter, men også på en lang række andre områder vedtager vi love, der på forskellig vis